

دکتر رابرت ای. پترسون، کلیسا و آخرین چیزها جلسه ۲، عبارات کلیدی و تصاویر کلیسا

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

من دکتر رابرت ای. پترسون هستم در تدریسش در مورد آموزه‌های کلیسا و آخرالزمان. این جلسه دوم، متون کلیدی و تصاویر کلیسا است.

ما به سخنرانی‌هایمان در مورد آموزه‌های کلیسا ادامه می‌دهیم و از خداوند یاری می‌طلبیم.

پدر مهربان، از تو به خاطر محبتت به ما، به خاطر فرستادن پسر تو به عنوان ناجی ما، به خاطر فرستادن روح القدس به قلب‌های ما، که فریاد می‌زند: پدر، پدر، به خاطر پذیرفتن ما در خانواده‌ات، سپاسگزاریم. دعا می‌کنیم که ما را برکت دهی. به ما کمک کن تا قوم تو را بیاموزیم و به آنها وفادار باشیم، قوم خدا، ما به نام عیسی از تو درخواست می‌کنیم. آمین.

ما بررسی مختصری از داستان کتاب مقدس انجام دادیم و قوم خدا را در آن زمینه قرار دادیم. ما شروع به بررسی متون کلیدی کردیم و متون عهد عتیق را بررسی کردیم.

اکنون، به سراغ بخش‌های کلیدی عهد جدید می‌رویم که قوم خدا را برجسته می‌کند. در متی ۵ تا ۷، موعظه بالای کوه. در اینجا، عیسی دیدگاه خود را برای جامعه پادشاهی جدید بیان می‌کند.

در بخش «خوشابحال‌های» خطبه، عیسی ارزش‌های جامعه خود را از نو جهت می‌دهد. قوم او نه با ثروت قدرت، افتخار یا آسایش، بلکه با ایمان، امید و عشق هدایت می‌شوند. عیسی با اعلام برکت خداوند بر جامعه پادشاهی خود آغاز می‌کند.

متی فصل پنج، سه تا دوازده در انجیل متی. عیسی این برکات را به صورت الگویی بیان می‌کند. ابتدا، با اعلام اینکه کسانی که با ویژگی‌های خاص مشخص شده‌اند، فقیران در روح، سوگواران، فروتنان، گرسنگان و تشنگان عدالت، مهربانان، پاکدلان، صلح‌جویان و کسانی که به خاطر عدالت آزار دیده‌اند، سعادت‌مند هستند.

عیسی در اینجا برکت خدا، جامعه پادشاهی او و معنویت حقیقی را به هم پیوند می‌دهد. قوم عیسی در معنویت زندگی می‌کنند که از نظر روحانی مشخص شده است. قوم عیسی در معنویت زندگی می‌کنند که با اتکا به خدا، اشتیاق به توبه، فروتنی، میل به عدالت حقیقی، درستکاری، آشتی با دیگران و آزار و اذیت به خاطر پیروی وفادارانه از مسیح مشخص می‌شود. سپس عیسی خود نعمت‌ها را شرح می‌دهد.

پادشاهی آسمان از آن ایشان است، ایشان تسلی خواهند یافت، وارث زمین خواهند شد، سیر خواهند شد، رحمت خواهند یافت، خدا را خواهند دید، پسران خدا نامیده خواهند شد، و پادشاهی آسمان از آن ایشان است. اولین و آخرین خوشابحال‌ها با یک برکت فراگیر به پایان می‌رسند؛ پادشاهی آسمان از آن ایشان است. شش خوشابحال وسط مربوط به برکات آینده است.

به وقوع نعمت‌های آینده توجه کنید. البته، این حس وجود دارد که این نعمت‌ها اکنون وجود دارند، اما در درجه اول، آنها هنوز وجود ندارند؛ آنها آینده هستند. خداوند قوم عیسی را که اکنون برای جامعه پادشاهی ما متبرک هستند، برکت می‌دهد.

پادشاهی آسمان از آن آنهاست که در انتظار نمایش نهایی کامل‌تری از پادشاهی است، که بارها و بارها تکرار خواهد شد. جان استات به خوبی نقل قول می‌کند: برکت اعلام شده، برکت باشکوه و جامع حکومت خداست که اکنون چشیده شده و بعداً به کمال می‌رسد، از جمله میراث زمین و آسمان، آسایش، رضایت و رحمت، رؤیا و فرزندى خدا. استات، پیام خطبه بالای کوه

کتاب مقدس امروز سخن می‌گوید. بقیه خطبه بالای کوه، دیدگاه عیسی در مورد جامعه پادشاهی خود را گسترش می‌دهد. در متی ۵، ۱۷ تا ۴۸، عیسی قوم خود را به تقدس جامع فرا می‌خواند، زیرا تأکید می‌کند که عدالت واقعی، سرشار از کلام، درونی و بیرونی است.

در متی ۶: ۱-۱۸، عیسی مسیح با تأکید بر اینکه تنها مخاطب پرستش، خداست، نه دیگران یا خودمان، او را به پرستش حقیقی فرا می‌خواند. با استفاده از مثال‌های سه اصل معنوی، بخشش، دعا و روزه، فریسیان به کدام سه اصل افتخار می‌کردند؟ و اینکه زندگی در پرتو پادشاهی خدا، محور اصلی دعای پادشاهی است. در متی ۶: ۱۹-۳۴، عیسی ارزش‌های پادشاهی را مطرح می‌کند و گنجینه‌های زمینی را با اهمیت پادشاهی مقایسه می‌کند.

در متی ۷، عیسی بر محوریت عشق سخاوتمندانه تمرکز می‌کند، در حالی که قضاوت‌گرایی را کنار می‌گذارد و، قانون طلایی را مطرح می‌کند: «با دیگران چنان رفتار کن که دوست داری با تو رفتار کنند.» در طول مسیر، عیسی توضیح می‌دهد که شاگرد او بودن به چه معناست.

جامعه عیسی از عدالت حقیقی برخوردار است و معنویت حقیقی را در خود جای داده است، معنویت که با شخصیت پادشاهی، تقدس جامع، پرستش واقعی، ارزش‌های پادشاهی و عشق سخاوتمندانه مشخص می‌شود. از جامعه‌ای که تا این حد مشتاق ظهور مسیح است و متعهد به زیستن چنین معنویت است، می‌توان انتظار داشت که خودمحور و جدا از بقیه جامعه باشد. با این حال، عیسی معنویت و رسالت قوم خود را در هم می‌آمیزد.

در واقع، معنویت، رسالت را تقویت می‌کند. شاگردی و رسالت به طور جدایی‌ناپذیری با رسالت اولیه مسیحی، اکهارت اشنابل، عیسی و دوازده حواری، مرتبط هستند. شاگردان عیسی فراخوانده و فرستاده می‌شوند فراخوانده می‌شوند تا از راه پادشاهی پیروی کنند و فرستاده می‌شوند تا دیگران را نیز به انجام همین کار دعوت کنند.

ماهیت ذاتاً تبلیغی جامعه پادشاهی او قابل توجه است، زیرا او آن را نمک زمین، متی ۵: ۱۳، و نور جهان، آیه می‌داند. این تصاویر بر اساس خوشابحال‌هایی ساخته شده‌اند که در آنها عیسی پادشاهی خدا را نه با ۱۴ قدرت و افتخار انسانی، بلکه با فقر معنوی، سوگواری، فروتنی، گرسنگی، رحمت، صلح و آزار و اذیت مرتبط می‌کند. وجه تمایز اساسی این تصاویر به عنوان جامعه پادشاهی مقدس، آیات ۳ تا ۱۲ است.

جهان در حال زوال است و قوم عیسی نمک آن هستند. جهان در تاریکی است و قوم عیسی نور آن هستند. هر دو تصویر نه تنها تمایز پادشاهی را فرض می‌کنند، بلکه رسالت جامعه مبنی بر زندگی مقدس و شهادت به انجیل را نیز روشن می‌کنند.

متی ۱۶: ۱۶-۱۹. پیمان معروف لوزان، که در آن انجیلی‌های سراسر جهان بر سر اصول مهم خاصی از بشارت و مأموریت به توافق رسیدند، شامل این بیانیه است. ما تأیید می‌کنیم که خداوند کل کلیسا را فرا می‌خواند تا کل انجیل را به تمام جهان برساند، بنابراین ما مصمم هستیم که آن را با ایمان، فوریت و فداکاری تا زمان آمدن او اعلام کنیم - مانیفست مانیل، وبسایت جنبش لوزان.

متی ۱۶:۱۶-۱۹ به خاطر آموزه‌هایش در مورد عیسی و کلیسا مشهور است. عیسی از شاگردانش خواست تا به او بگویند که مردم او را چه کسی می‌دانند. پاسخ‌های آنها شامل یحیی تعمیددهنده، که از مردگان برخاسته است؛ الیاس، که در عهد عتیق، ملاکی ۴:۵ پیشگویی شده است؛ و ارمیا یا پیامبر دیگری، متی ۱۴:۱۶ می‌شود. سپس عیسی از آنها پرسید که به نظر آنها او کیست.

شمعون پطرس، که اغلب به عنوان رهبر خدمت می‌کند، به جای آنها پاسخ می‌دهد. تو مسیح هستی، پسر خدای زنده، متی ۱۶:۱۶. عیسی می‌گوید که پطرس نه با حکمت انسانی، بلکه با حکمت الهی سخن می‌گوید. پدر عیسی در آسمان، هویت عیسی را به پطرس آشکار کرده است، آیه ۱۷.

تنها پس از رستاخیز عیسی و ظهور او بر شاگردان، آنها این سخنان را به طور کامل درک خواهند کرد. عیسی بین پطرس و راک با کلمات بازی می‌کند و اعلام می‌کند که پطرس رهبر کلیدی در ساختن کلیسای عیسی خواهد بود. دی. ای. کارسون نکته‌سنج است.

اگر واکنش‌های پروتستان‌ها علیه افراط‌گرایی در تفسیر کاتولیک رومی نبود، جای تردید است که آیا بسیاری راک را چیزی یا کسی غیر از پطرس می‌دانستند یا خیر. تفسیر متی، تفسیر کارسون بر متی در مجموعه تفسیر، کتاب مقدس مفسران. این مجموعه به همراه تفسیرهایی بر مرقس و لوقا، و در نتیجه انجیل‌های هم‌نوا گردآوری شده است.

من با کارسون موافقم. اصل ادعای عیسی اغلب نادیده گرفته می‌شود. این است، نقل قول از آیه ۱۸، من کلیسای خود را خواهم ساخت.

این یک اعلامیه‌ی شگفت‌انگیز با توجه به اینکه اسرائیل قوم یهوه است، می‌باشد. در اینجا، عیسی خود را به عنوان خداوند و مسیح، کسی که یک جامعه‌ی مسیحایی و خداوند قوم خود را بنا نهاد، معرفی می‌کند. این قوم عهد خدا، قوم عیسی خواهند بود.

مانند پطرس، آنها تصدیق خواهند کرد که عیسی، مسیح، پسر خداست. دروازه‌های هادس عبارتی در عهد عتیق است که به مرگ اشاره دارد. ایوب ۱۶:۱۷، مزمور ۹:۱۳، اشعیا ۳۸:۱۰.

دروازه‌های جهنم بر کلیسای عیسی بنا خواهد کرد، غلبه نخواهند کرد. دروازه‌های جهنم تصویری از مرگ در عهد عتیق است. ایوب ۱۶:۱۷، مزمور ۹:۱۳، اشعیا ۳۸:۱۰.

با وجود این واقعیت که در جنگ است، کلیسای عیسی نخواهد مرد. به دلیل شخصیت او و دستاوردهایش، کلیسای او بر دشمنانش، از جمله دشمن اصلی، مرگ، پیروز خواهد شد. عیسی به پطرس و دیگر شاگردان، کلیدهای پادشاهی آسمان، یعنی توانایی پذیرش یا رد ورود به آن را می‌دهد، متی ۱۶:۱۹.

با موعظه انجیل، شاگردان، مؤمنان را به پادشاهی خدا دعوت می‌کنند و کافران را از آن بیرون می‌رانند. اعمال آنها بر روی زمین، آینه‌ای از اعمال قبلی خدا در آسمان خواهد بود. خدا از آنها و درک روزافزون آنها از هویت عیسی برای گسترش پادشاهی خود از طریق اعلام انجیل استفاده خواهد کرد.

توجه کنید که عیسی در اینجا چگونه از کلیسا هم به صورت جهانی و هم به صورت محلی صحبت می‌کند. پیروزی نهایی کلیسا به نوعی کلیسای جهانی اشاره دارد که در آزمون زمان سربلند بیرون خواهد آمد، در حالی که اعلام انجیل و کلیدها به گروهی مشخص و قابل مشاهده از مردم اشاره دارند. اعمال رسولان ۲: ۳۷-۴۷.

وقتی یهودیانی که برای جشن پنطیکاست یهودی به اورشلیم رفته بودند، موعظه پطرس را شنیدند که عیسی را خداوند و مسیح اعلام می‌کرد و می‌گفت که یهودیان او را مصلوب کرده‌اند، وقتی این را شنیدند، دلشان ریش شد و به پطرس و سایر رسولان، برادران، یهودیان گفتند: «چه باید بکنیم؟» «پطرس به آنها گفت:» توبه کنید و هر یک از شما به نام عیسی مسیح برای آمرزش گناهان خود تعمیم بگیرید و هدیه روح القدس را برای وعده‌ها برای شما و فرزندانان و برای همه کسانی که دور هستند، هر کسی که خداوند خدای ما او را به سوی خود می‌خواند، دریافت خواهید کرد.» و با سخنان بسیار دیگر، او شهادت داد و همچنان آنها را نصیحت کرد و گفت: «خود را از این نسل منحرف نجات دهید.» پس کسانی که کلام را پذیرفتند، تعمیم گرفتند و در آن روز حدود ۳۰۰۰ نفر به آنها اضافه شدند.

و خود را وقف تعلیم رسولان و مشارکت، شکستن نان و دعاها کردند. و ترس بر همه مستولی شد و معجزات و نشانه‌های بسیاری از سوی رسولان به ظهور رسید. و همه کسانی که ایمان آورده بودند با هم بودند و در همه چیز شریک بودند.

آنها دارایی و اموال خود را می‌فروختند و درآمد حاصل را به هر کس که نیاز داشت، تقسیم می‌کردند. آنها هر روز با هم به معبد می‌رفتند و در خانه‌های خود نان می‌شکستند. آنها با دلی شاد و سخاوتمند، خدا را ستایش می‌کردند و مورد لطف همه مردم قرار می‌گرفتند. و خداوند روز به روز کسانی را که نجات می‌یافتند به جمع آنها می‌افزود.

در روز پنطیکاست، پطرس رسول موعظه می‌کند که شنوندگانش عیسی را رد کرده و مصلوب کرده‌اند. اما خدا عیسی مصلوب را از مردگان برخیزانیده و او را به دست راست خود بالا برده و علناً او را به عنوان خداوند در مسیح اعلام کرده است، اعمال رسولان ۲:۳۶. این سخنان کسانی را که گناهانشان را می‌شنوند، محکوم می‌کند. این سخنان کسانی را که گناهانشان را می‌شنوند، محکوم می‌کند.

و از رسولان می‌پرسند که چگونه باید واکنش نشان دهند. پطرس آنها را ترغیب می‌کند که از گناهان خود توبه کنند و تعمیم بگیرند، اعمال رسولان ۲:۳۸. او توضیح می‌دهد که انجیل برای شنوندگانش، فرزندان آنها و برای همه کسانی است که دور هستند، هر که خداوند خدای ما او را بخواند. این یک نقل قول است.

آیه ۳۹، ۳۰۰۰ نفر به انجیل ایمان می‌آورند و تعمیم می‌گیرند. در آیه ۴۱، لوقا فعالیت‌هایی را که آنها به عنوان کلیسا با هم انجام می‌دهند، خلاصه می‌کند. نقل قول می‌کند که آنها خود را وقف تعلیم رسولان و مشارکت در شکستن نان و دعاها کردند.

مؤمنان خود را وقف تعالیم رسولان، قلب زندگی کلیسا، می‌کنند. مسیحیان در زندگی یکدیگر مشارکت می‌کنند زیرا مشارکت آنها با پدر و پسر، اول یوحنا ۱:۳. همانطور که مشارکت آنها با پدر و پسر، اول یوحنا ۱:۳، منجر به مشارکت با یکدیگر، از جمله به اشتراک گذاشتن دارایی‌های مادی می‌شود، اعمال رسولان ۲:۴۴-۴۵. یکی از ویژگی‌های کلیسای اولیه این است که به قوم خدا دستور داده نشده است؛ داوطلبانه است. آیا این بدان معناست که ما باید آن را انجام دهیم؟ البته که نه، داوطلبانه است.

آیا این بدان معناست که هیچ کس دیگری نمی‌تواند آن را در هیچ کجای دیگری برگزار کند؟ نه، به این معنی نیست که چنین احتمالی وجود دارد. در برخی زمینه‌ها، خداوند رهبری می‌کند، اما مطمئناً کمونیسم نیست خدای من. کلیسای اولیه به شکستن نان متعهد بود، آیه ۴۲، که یا به صرف غذا با هم یا به شام خداوند اشاره دارد.

آنها قطعاً با هم غذا می‌خورند؛ آیه ۴۶، اعمال رسولان ۲۰ و آیه ۷ به برگزاری شام خداوند در مراسم عبادت یکشنبه اشاره دارند. بنابراین من آن را در اینجا نیز شام خداوند می‌دانم. علاوه بر این، مؤمنان خود را وقف دعا می‌کنند که بخش ارزشمندی از زندگی مشترک آنهاست.

کلیسای اولیه با گردهمایی و غذا خوردن با هم، شادی، ستایش، شهرت خوب در بین غیرایمانداران و رشد تعداد اعضا مشخص می‌شود، آیات ۴۶-۴۷. اول قرن‌تین ۱۲:۱۴-۳۱. در نجات، روح القدس همه مؤمنان را با مسیح و یکدیگر متحد می‌کند.

روح القدس ما را به عضوی از بدن مسیح تبدیل می‌کند، اول قرن‌تین ۱۲:۱۲ و ۱۳. این بدان معناست که ما به همراه سایر مسیحیان، همه مسیحیان دیگر، به مسیح و به یکدیگر تعلق داریم. همه ما اعضای بدن مسیح هستیم، اول قرن‌تین ۱۲:۱۴.

بنابراین، اعضای کلیسا که کمتر مورد توجه هستند، به همان اندازه اعضای آشکار، بخشی از بدن مسیح هستند، آیات ۱۵ و ۱۶. حتی اگر افراد نامحسوس فکر نکنند که به مسیح تعلق دارند، باز هم این کار را می‌کنند، زیرا بدن به سهم هر عضو نیاز دارد، آیه ۱۷.

پولس یک اصل کلیدی از طراحی الهی را بیان می‌کند، نقل قول، اول قرن‌تین ۱۲:۱۸. اما همانطور که هست، خدا اعضا را در بدن، هر یک از آنها را به دلخواه خود ترتیب داده است. پولس پس از خطاب به کسانی که فکر می‌کنند بی‌اهمیت هستند، به کسانی که اهمیت آنها را بیش از حد ارزیابی می‌کنند، روی می‌آورد. صرف نظر از آنچه آنها فکر می‌کنند، هر عضو بدن مسیح به اعضای دیگر نیاز دارد، اول قرن‌تین ۱۲:۲۱-۲۴.

در واقع، خدا به بدن دستور داده است که هیچ تفرقه‌ای وجود نداشته باشد، که هیچ جدایی در بدن نباشد آیه ۲۵، و اینکه اعضا بتوانند به یک اندازه مراقب یکدیگر باشند. خدا می‌خواهد اعضای کلیسا در رنج یکدیگر شریک باشند و از افتخار دیگر اعضا شاد شوند، آیه ۲۶، زیرا وقتی دیگران رنج می‌کشند، آنها رنج می‌کشند زیرا بخشی از یک بدن هستند. اگر انگشت خود را با چکش بکوبید، تمام بدن درد می‌گیرد.

و اگر جایزه‌ای بگیرید و آن را با دستانتان بگیرید، نوک انگشتانتان هم در آن شرکت می‌کنند، و شما برای گرفتن جایزه بالا می‌روید. خدای من. یعنی، کتاب مقدس نه تنها از کلیسا به عنوان یک سازمان با رهبران و نظم و انضباط و غیره صحبت می‌کند، بلکه به عنوان یک ارگانیزم، به عنوان یک موجود زنده، بدن مسیح بر روی زمین.

پولس تکرار می‌کند که کلیسا بدن مسیح و به صورت جداگانه اعضای او هستند، آیه ۲۷. او عطایا را بر اساس اهمیت مرتب می‌کند و از قرن‌تین می‌خواهد که آنها را با توجه به این ترتیب بجویند. واضح است که رسولان، انبیا و معلمان از همه مهم‌ترند و زبان‌ها از همه کم‌اهمیت‌ترند (آیه ۲۸).

سپس، در آیات ۲۹ و ۳۰، پولس این نکته را که هیچ عطایی برای همه مؤمنان مشترک نیست، همانطور که در آیه ۱۸ آمده است، تقویت و نقل می‌کند. منظورم این است که، ببخشید، این یک نقل قول است، نه آیه ۱۸. پاورقی ۱۸.

، این نقل قولی از تفسیر مورد علاقه من بر رساله اول قرن‌تین، نوشته چامپا و راسنر، *نامه اول به قرن‌تین*، صفحه ۶۰۹ است. می‌خواهم بر این نکته تأکید کنم زیرا برادران و خواهران خوب سردرگم هستند. در رساله اول قرن‌تین ۱۲:۱۲، همانطور که بدن یکی است، بدن انسان اعضای زیادی دارد و همه اعضای بدن، اگرچه بسیاری از آنها یک بدن هستند، در مورد مسیح نیز همینطور است.

زیرا همه ما به یک روح در یک بدن تعمید یافتیم. یهودی یا یونانی، برده یا آزاد، همه از یک روح نوشانیده شدیم. هر ایماندار به مسیح در بدن مسیح تعمید می‌یابد.

و سپس، در پایان همان فصل، او می‌گوید، همه رسول هستند، همه پیامبر هستند و غیره. از نظر فنی، او می‌گوید، همه رسول نیستند، هستند؟ همه پیامبر نیستند، هستند؟ اگر من به حرف‌هایشان عمل کنم، آیا آنها به زبان‌های دیگر صحبت نمی‌کنند؟ همه ترجمه نمی‌کنند، هستند؟ در هر پاسخی کلمه «نه» زهفته است. برای هر پاسخی، از حرف اضافه یونانی «ممکن» برای انتظار پاسخ منفی استفاده می‌شود.

بنابراین، همه مؤمنان در بدن مسیح تعمید می‌گیرند و همه آن تعمید روح را دارند. اما یک موهبت وجود ندارد که همه داشته باشند. بنابراین، ادعای اینکه یک موهبت باید جهانی باشد، به سادگی نادرست است.

همه مؤمنان در بدن مسیح تعمید می‌گیرند، اما چیزی به عنوان یک موهبت وجود ندارد که همه داشته باشند. این بنا به تدبیر الهی است که ما به یکدیگر نیاز خواهیم داشت. همه به زبان‌ها صحبت نمی‌کنند.

صحبت کردن به زبان‌ها، گواهی بر تعمید در مسیح نیست. من با محبت قلبی با برادران و خواهرانی که چنین فکر می‌کنند، صحبت می‌کنم. بنابراین، اشتباه است که آموزش دهیم داشتن هر موهبت معنوی خاص، نه فقط زبان‌ها، برای رستگاری ضروری است.

این یک انجیل دیگر است. این وحدت پنطیکاستی است. شما باید به زبان‌ها صحبت کنید تا گواهی بر دریافت روح القدس برای نجات باشد، این یک انجیل دیگر است.

اما خوشبختانه، مؤمنان خداترس در مجامع ربانی و پنطیکاستی جهانی، این پنطیکاستی توحیدی نیست. چنین چیزی را آموزش نمی‌دهد. ما از این بابت سپاسگزاریم.

اما اگر به شما یاد بدهند که صحبت به زبان‌ها برای توانمندسازی و خدمت ضروری است، این هم یک اشتباه است، و من باید به عنوان یک متکلم مسیحی متعهد به تفسیر کتاب مقدس به آن اشاره کنم. پولس بهترین را برای آخر می‌گذارد، وقتی که قول می‌دهد به خوانندگانش راهی حتی بهتر نشان دهد، آیه ۳۱. من یک راه عالی ESV، به شما نشان خواهم داد.

این راه عشق است. او فصل بعدی را به این موضوع اختصاص می‌دهد، که با بیان نحوه ارتباط مؤمنان با یکدیگر در بدن مسیح، با عشقی که عهد عتیق دستور می‌دهد و مسیح در کلام و عمل نشان می‌دهد، استدلال خود را تقویت می‌کند.

به لاویان ۱۸:۱۹ مراجعه کنید. می‌خواهم از حفظ بگویم، اما نمی‌خواهم اطلاعات غلط بدهم. همسایه‌ات را مانند خودت دوست داشته باش. این چیزی بود که من فکر می‌کردم.

فقط می‌خواهم مراقب باشم. و همانطور که عیسی گفت، یکدیگر را دوست بدارید، همانطور که من شما را دوست داشته‌ام. یوحنا ۱۳:۳۴. فرمان جدیدی که به شما می‌دهم این است که یکدیگر را دوست بدارید، همانطور که من شما را دوست داشته‌ام، و شما نیز باید یکدیگر را دوست داشته باشید.

افسیان ۲:۱۱-۲۲. آخرین تصویر از تصاویر ما. و این متن نیز شایسته خواندن است. خطاب به مؤمنان عمدتاً غیریهودی، می‌خواهم به شما یادآوری کنم که عهد عتیق می‌گوید، بنابراین به یاد داشته باشید که زمانی شما غیریهودیان در جسم، که به نامختون خوانده می‌شوید، به وسیله آنچه ختنه نامیده می‌شود، که در جسم به دست انجام می‌شود، به یاد داشته باشید که در آن زمان، شما در آن زمان از مسیح جدا بودید.

این مشکل بزرگ آنهاست. بیگانه از کشور اسرائیل و بیگانه با پیمان‌های وعده، بی‌امید و بی‌خدا در جهان. این یک گرفتاری وحشتناک است.

اما اکنون در مسیح عیسی، شما که زمانی دور بودید، به وسیله خون مسیح نزدیک شده‌اید، زیرا او خود صلح ماست، که هر دو ما را یکی کرده و در جسم خود دیوار جدایی دشمنی را فرو ریخته است. با لغو شریعت احکام بیان شده در فرایض، او می‌تواند در خود یک انسان جدید به جای آن دو بیافریند، و بدین ترتیب صلح برقرار کند، و هر دو ما را از طریق صلیب در یک بدن با خدا آشتی دهد و از این طریق دشمنی را از بین ببرد.

و او آمد و به شما که دور بودید، صلح و به آنان که نزدیک بودند، صلح را بشارت داد. زیرا به یک روح ببخشید، زیرا به وسیله او، هر دو در یک روح به حضور پدر دسترسی داریم. پس، دیگر شما غریبه و بیگانه نیستید، بلکه همشهری مقدسین و اعضای خانواده خدا هستید، بر پایه رسولان و انبیا بنا شده‌اید، که خود عیسی مسیح سنگ زاویه است، و در او تمام این بنا به هم پیوسته، به صورت معبدی مقدس در خداوند رشد می‌کند.

در او، شما نیز به وسیله روح، با هم بنا می‌شوید تا مکانی برای سکونت خدا شوید. پولس خطاب به غیریهودیان می‌گوید و وضعیت آنها را قبل از شناخت مسیح به آنها یادآوری می‌کند. آنها، نقل قول، بدون مسیح، جدا بودند.

آنها بدون امید و بدون خدا در جهان از مسیح جدا شده بودند، افسسیان ۲:۱۲. اما اکنون خدا آنها را به مسیح می‌پیوندد و آنها دیگر از خدا دور نیستند، بلکه از طریق خون مسیح، مرگ کفاره‌ای او بر روی صلیب به او نزدیک هستند، آیه ۱۳. قبل از نجات، گناهان ما ما را در عشق او از خدا بیگانه می‌کرد، اما او ابتکار عمل را به دست گرفت و پسرش را به عنوان صلح‌جو فرستاد. مرگ و رستخیز عیسی بین خدا و ما و بین ما و خدا صلح برقرار کرد.

کار آشتی جویانه‌ی او همچنین یهودیان و غیریهودیان مؤمن را متحد کرد و ما را از این دو، یک انسان جدید ساخت (که منجر به صلح شد) آیات ۱۴ و ۱۵. (به دلیل کار مسیح میانجی، یهودیان و غیریهودیانی که به او به عنوان خداوند و نجات‌دهنده اعتماد دارند، با خدا صلح دارند) آیه ۱۷. (هر دو بخشی از کلیسای مسیح می‌شوند و با تثلیث رابطه برقرار می‌کنند).

از طریق مسیح، هر دو گروه در یک روح به حضور خدا، پدر، می‌رسند (آیه ۱۸). (در نتیجه آشتی مرگ و رستخیز مسیح، مؤمنان غیریهودی از بیرون به درون نگاه نمی‌کنند. بلکه آنها شهروندان پادشاهی خدا هستند و به کلیسا، قوم خدا، تعلق دارند).

در واقع، آنها در آیه ۱۹، اعضای خانواده خدا هستند. سپس پولس با استفاده از تصویر خانه و معبد، درباره کلیسا توضیح می‌دهد. خدا غیریهودیان ایماندار را در خانواده خود جای می‌دهد و آنها را نیز جزئی از خانه خود می‌کند.

این خانه که معلوم می‌شود معبدی است که خدا در آن ساکن است، بر روی بنیادی با سنگ زاویه بنا شده است. آن پایه، رسولان و پیامبران عهد جدید هستند که انجیل را به غیریهودیان موعظه می‌کنند. سنگ زاویه مهم‌ترین بخش ساختمان، خود مسیح عیسی است، آیه ۲۰.

بنابراین، کلیسا بر پایه عیسی مصلوب و رستخیز یافته، و رسولان و پیامبران او که پیام او را منتقل می‌کنند، بنا شده است. در ادامه به بررسی تصاویر کتاب مقدس از کلیسا می‌پردازیم. مرور کلی

کتاب مقدس کلیسا را در تصاویر یا ایماژهای متعدد، استعاره‌ها یا مضامین متعدد به تصویر می‌کشد. ما برخی از مهمترین آنها را بررسی خواهیم کرد. ما بدن مسیح، عروس مسیح، معبد روح القدس، بشریت جدید، خانواده خدا، قوم خدا هستیم.

ما بدن مسیح هستیم. پولس تعلیم می‌دهد که کلیسا بدن مسیح است. این تصویر، مسیح را به عنوان فردی برتر ستایش می‌کند.

کولسیان ۱:۱۸، او همچنین سر بدن خود، یعنی کلیسا، است، کولسیان ۱:۱۸. مسیح به عنوان سر بدن، منبع حیات کلیسا است. او آغاز است، نخست‌زاده از مردگان، آیه ۱۸. او برخاسته، خلقت جدید را آغاز می‌کند و حیات جاودان می‌بخشد.

آسمان‌ها و زمین جدید در انتظار کمال خود هستند، اما مرگ و رستاخیز مسیح، خلقت جدیدی را آغاز کرده است، به طوری که ما اکنون در بدن‌های فانی، در حالی که منتظر بدن‌های جاودان خود هستیم، حیات ابدی داریم، رومیان ۸:۱۰-۱۱. سر بودن او همچنین به این معنی است که او مرجع نهایی کلیسا است، کولسیان کسی که باید از او اطاعت کنیم، کسی که باید در جهان از او اطاعت کنیم. روح القدس ما را به مسیح و ۲:۱۹ به یکدیگر در یک بدن پیوند می‌دهد، همانطور که در اول قرن‌تین ۱۲:۱۳ دیدیم. مسیح سر بدن است. ما اعضای آن هستیم، اول قرن‌تین ۱۲:۲۷. مسیح با کلیسا متحد است، اما متمایز است. او همیشه سر است و ما همیشه بدن هستیم.

تصویر بدن، رابطه‌ی مؤمنان با اعضا را نه تنها با مسیح، سر آنها، رومیان ۶:۱۲-۸، بلکه با یکدیگر نیز نشان می‌دهد، همانطور که در اول قرن‌تین ۱۴:۱۲-۲۷ دیدیم. همانطور که اعضای بدن ما به ما تعلق دارند، ما نیز به مسیح تعلق داریم. و به واسطه‌ی اتحادمان با او، به یکدیگر تعلق داریم و به یکدیگر وابسته‌ایم. مسیح نقل قول، می‌خواهد که هیچ تفرقه‌ای در بدن وجود نداشته باشد، بلکه اعضا باید نگرانی یکسانی نسبت به یکدیگر داشته باشند، اول قرن‌تین ۱۲:۲۵. خداوند کار کلیسای مسیح را به او و قومش واگذار می‌کند.

رهبران کلیسا باید اعضا را برای مشارکت در خدمت و تهذیب بدن مسیح آموزش دهند، افسسیان ۴:۱۲. مسیح محرک رشد را فراهم می‌کند، اما هم سر بدن و هم اعضای آن در رشد بدنی فعال هستند، آیات افسسیان ۴:۱۵-۱۶. تصویر بدن پویا است، زیرا بدن رشد می‌کند و بالغ می‌شود، افسسیان ۴:۱۹. کولسیان زیرا به عنوان ابزار مسیح در جهان عمل می‌کند. تصاویر کتاب مقدس از کلیسا، عروس مسیح بودند، ۲:۱۹. پولس کلیسا را به عنوان عروس مسیح به تصویر می‌کشد.

او از این تصویر بسیار صمیمی از اتحاد با مسیح استفاده می‌کند تا به ما بیاموزد که ما از نظر روحانی با مسیح ازدواج کرده‌ایم. این تصویر سرشار از لطف خداست، زیرا مسیح با تقدیم خود در مرگ برای عروسش، کلیسا که موضوع عشق و مراقبت اوست، ازدواج را آغاز می‌کند، افسسیان ۵:۲۵. این تصویر بر لطف و حاکمیت خدا تأکید می‌کند اما مسئولیت ما را نادیده نمی‌گیرد. پولس به عنوان کسی صحبت می‌کند که به قرن‌تین وعده ازدواج با یک شوهر، یعنی مسیح، را داده است، دوم قرن‌تین ۱۱:۲. هدف پولس این است که قرن‌تین را در پاکی به عیسی مسیح هنگام بازگشت دوباره‌اش تقدیم کند.

پولس با حسادت الهی می‌ترسد که مبادا خوانندگانش، پولس می‌ترسد که مبادا خوانندگانش، نقل قول می‌کنند از ارادت خالص و خالص به مسیح به زنای روحانی اغوا شوند، دوم قرن‌تین ۱۱:۳. در عوض، همانطور که عروس منحصرأ در ازدواج تسلیم شوهر مهربان خود می‌شود، کلیسا نیز باید تسلیم مسیح، شوهر مهربان خود افسسیان ۵:۲۳-۲۴، باشد. یوحنا نیز بر تصویر عهد عتیق از قوم خدا که خود را به عنوان عروس برای شوهرش می‌آریند، اشعیا ۶۱:۱۰، بنا می‌کند. یوحنا تحقق وعده‌های عهد خدا در مورد محبت به مقدسینش

را به تصویر می‌کشد. یوحنا اعلام می‌کند: «در آسمان از انتظار باشکوه عروسی مسیح و کلیسایش، که قبل از آن شام شادی بخش عروسی برگزار می‌شود، لذت ببرید. بیایید شاد باشیم، شادی کنیم و او را جلال دهیم، زیرا «عروسی بره فرا رسیده است و عروس او خود را آماده کرده است».

خوشا به حال کسانی که به شام عروسی بره دعوت شده‌اند، مکاشفه ۷:۱۹-۹. یوحنا تصویر عروسی ۶:۱۹-۸ را بر اساس اتحاد نهایی بین مسیح و کلیسایش تفسیر می‌کند: نقل قول، من همچون شهر مقدس، اورشلیم جدید را دیدم که از آسمان از جانب خدا نازل می‌شد، آماده مانند عروسی که برای شوهرش آراسته شده است. سپس صدای بلندی از تخت شنیدم: بنگرید، مسکن خدا با بشریت است و او با آنها زندگی خواهد کرد آنها قوم او خواهند بود و خود خدا با آنها خواهد بود و خدای آنها خواهد بود، مکاشفه ۲:۲۱-۳. ما بدن مسیح، عروس مسیح هستیم.

ما معبد روح القدس هستیم. پولس کلیسا، قوم خدا، را به عنوان یک معبد به تصویر می‌کشد. در مقابل پس زمینه معبد باشکوه سلیمان، او با جسارت مسیحیان را، نقل قول از او، معبد خدا می‌نامد.

شما معبد خدا هستید، اول قرن‌تین ۱۶:۳ و ۱۷. پولس تعلیم می‌دهد که روح، جایگاه خدا یا الهه را در معبد یونانی-رومی اشغال می‌کند. در واقع، در متونی که کلیسا را به عنوان یک معبد در نظر می‌گیرند، از جمله اول قرن‌تین ۱۹:۶ و ۲۰، دوم قرن‌تین ۱۶:۶، افسسیان ۱۹:۲-۲۲.

در متونی که کلیسا را به عنوان یک معبد در نظر می‌گیرند، اول قرن‌تین ۱۹:۶-۲۰، دوم قرن‌تین ۱۶:۶ افسسیان ۱۹:۲-۲۲. پولس می‌گوید حضور خداست که یک کلیسا را کلیسا می‌کند. این معبد قوم خدا پویا و ارگانیک است، ساختمانی که در مقابل چشمان ما به یک معبد تبدیل می‌شود، آیات ۲۱ و ۲۲.

پولس تأکید می‌کند که خدا به صورت فردی در قوم خود ساکن است، اما تأکید او بر سکونت جمعی او در آنها به عنوان معبد خدا است. در مسیح، ما معبد خدای زنده هستیم و خدای سه‌گانه را می‌پرستیم، افسسیان پطرس همچنین کلیسا را به عنوان یک معبد، معبدی زنده با مسیح به عنوان سنگ زنده، معرفی ۱۸:۲ می‌کند، اول پطرس ۴:۲، که یادآور اشاره عیسی به خودش به عنوان سنگ زاویه است.

با مزمور ۱۱۸:۵۲ در متی ۲۱:۴۲ مقایسه کنید. عیسی خود را سنگ زاویه نامید، مهمترین سنگی که سازندگان در انتقاد از رهبران یهودی که در مورد او لغزش می‌خوردند، آن را رد کردند. مزمور ۱۱۸:۲۲ در متی ۲۱:۴۲ پطرس مسیح را به عنوان سنگ زاویه‌ای معرفی می‌کند که کسانی را که ایمان می‌آورند نجات می‌دهد و کسانی را که او را رد می‌کنند دآوری می‌کند. اول پطرس ۲:۶ تا ۸. پطرس مسیح قیام کرده را به عنوان سنگ زنده معرفی می‌کند، آیه ۴. او از مرگ زنده شده و منبع حیات معنوی ابدی برای قوم خود است.

اول پطرس ۱:۳، ۱:۲۳. پطرس تصویر سنگی خود را به قوم خدا گسترش می‌دهد. ما به عنوان ایمانداران به مسیح، سنگ زنده، خود سنگ‌های زنده هستیم و از او حیات روحانی می‌گیریم. اول پطرس ۲:۴ و ۵. خدا از این سنگ‌ها برای ساختن ساختمانی، خانه‌ای روحانی، به گفته پطرس، استفاده می‌کند، جایی که ما به عنوان کاهنان ایماندار خدمت می‌کنیم تا قربانی‌های روحانی مقبول خدا را از طریق عیسی مسیح تقدیم کنیم.

آیه ۵. پطرس بدین ترتیب کلیسا را به عنوان یک موجود زنده به تصویر می‌کشد. ما با حیات رستاخیز یافته عیسی زنده هستیم. از طریق اتحاد با مسیح، خدا به ما تولد تازه‌ای در امیدی زنده بخشیده است.

متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح، که ما را از طریق رستاخیز عیسی مسیح از مردگان، برای امیدی زنده از نو زاده کرد. اول پطرس ۱:۳. و خدا ما را به عنوان کلیسا، معبدی زنده که در آن خدا پرستش می‌شود، شکل می‌دهد. ما بشریت جدید هستیم.

، کلیسا همچنان انسانیت جدید است. مسیح آدم جدید است و آشتی خدا با یهودیان و غیریهودیان در او آفرینش انسانیت جدید است. مسیح، صلح ما، خصومت بین یهودیان و غیریهودیان را از بین می‌برد و خدا از دو قوم جدا شده، انسانیت جدیدی خلق می‌کند.

، پولس از زبان خلقت جدید برای توصیف کلیسا به عنوان نمایشی زنده از آنچه بشریت قرار است باشد استفاده می‌کند. افسسیان ۲:۱۳ تا ۱۶. اگرچه آدم به تصویر خدا آفریده شده است، اما در نمایش خدا به کیهان شکست می‌خورد و اسرائیل، که او نیز تصویر خداست، همین کار را می‌کند.

اما مسیح به عنوان آدم جدید و تصویر کامل خدا می‌آید و در جایی که آنها شکست می‌خورند، موفق می‌شود او از طریق مرگ و رستاخیز خود، قومی را به همان تصویر بازآفرینی می‌کند. از طریق اتحاد با مسیح، کلیسا اکنون تصویر خداست.

ما آن قوم جدید، بشریت جدید هستیم که فراخوانده شده‌ایم تا خدا را به جهان نشان دهیم. افسسیان ۲:۱۵، ۲۴ و ۴:۱۳. افسسیان ۲:۱۵، ۲۴ و ۴:۱۳.

کلیسا از قبل انسانیت جدید است. افسسیان ۲:۱۴ تا ۱۸. اما رسیدن به ... به معنای رسیدن به انسانیت بالغ است.

افسسیان ۴:۱۳. دلیل این امر آن است که هدف ابدی خدا از آشتی کیهانی هنوز به طور کامل محقق نشده است. گناه و بی‌عدالتی هنوز رخ می‌دهد. با این حال، خدا خلقت جدیدی را به ارمغان خواهد آورد.

به طرز شگفت‌انگیزی، خلقت جدید خدا در حال حاضر در کلیسا در حال انجام است. کلیسا اولین ثمره خلقت جدید نهایی است که هنوز در راه است. ما هم واقعیت واقعی خلقت جدید و هم پیش درآمدی بر خلقت بیشتر هستیم.

بنابراین، کلیسا بشریت جدید است. نگاهی اجمالی به آنچه قرار است باشد و نگاهی اجمالی به آنچه کیهان در نهایت خواهد بود. ما خانواده خدا هستیم.

به موجب همین فضیلت، همچنان که نگاهمان را، نگاه اجمالی‌مان را به تصاویر کتاب مقدس از کلیسا، تصاویر عهد جدید از کلیسا ادامه می‌دهیم، ما خانواده خدا هستیم. به موجب فرزندخواندگی‌مان در مسیح، ما نیز خانواده خدا هستیم. قبل از فرزندخواندگی، ما فرزندان شیطان و بردگان گناه بودیم.

غلاطیان ۴:۳، اول یوحنا ۳:۱۰. اما خدای مهربان ما ما را نجات داد و به ما هویت جدیدی به عنوان فرزندان خود بخشید، همانطور که یوحنا آن را تجلیل می‌کند. نقل قول، ببینید پدر چه محبتی به ما داده است تا ما فرزندان خدا نامیده شویم. اول یوحنا ۳:۱. این اتفاق می‌افتد زیرا خدا پسر خود را فرستاد، که از یک زن متولد شده بود، و تحت شریعت به دنیا آمده بود تا کسانی را که تحت شریعت هستند نجات دهد تا ما بتوانیم فرزندان خود را به عنوان پسر دریافت کنیم.

غلاطیان ۴:۴ و ۵. مسیح به عنوان جانشین ما می‌میرد و با مرگ لعنتی خود بر روی صلیب، برای ما لعنت می‌شود تا ما را از لعنت شریعت رهایی بخشد. غلاطیان ۳:۱۳. مسیح با تبدیل شدن به لعنت برای ما، ما را از لعنت شریعت رهایی بخشید. اکنون ما وارثان خدا و وارثان مشترک با مسیح هستیم.

رومیان ۸:۱۵ و ۱۷. همچنین به غلاطیان ۴:۶ و ۷ مراجعه کنید. ما خود خدا و آسمان‌های جدید و زمین جدید را به ارث خواهیم برد. اول قرن‌تین ۳:۲۱ تا ۲۳.

مکاشفه ۲۱:۳. من قبلاً آن را خوانده‌ام. این اغلب نادیده گرفته می‌شود. اول قرن‌تین ۳ تعلیم می‌دهد.

خب، خواهید دید که چه چیزی به ما می‌آموزد. همه چیز متعلق به ایمانداران است. پولس می‌گوید، چرا در کلیسای قرن‌تس بر سر فرقه‌های مختلف با هم بحث و جدل می‌کنید؟ این مسخره است.

پولس و پطرس از آن مسیح هستند. آنها هیچ‌کس نیستند. خداوند از افکار خردمندان آگاه است.

اول قرن‌تین ۳:۲۰. اینکه آنها بیهوده هستند. هیچ‌کس نباید در انسان فخر کند، زیرا همه چیز از آن شماس است.

آیه ۲۲ از اول قرن‌تین ۳. همه چیز از آن شماس است، چه پولس، چه آپولس، چه کیفا، که همان پطرس است، چه دنیا، چه زندگی، چه مرگ، چه حال و چه آینده. همه چیز از آن شماس است، و شما از آن مسیح هستید، و مسیح از آن خداست. دنیا از آن ماست.

اکنون به صورت تعهدنامه‌ای است، اما روزی ما آن را خواهیم داشت؛ آسمان‌ها و زمین جدید به قوم خدا، تعلق خواهد داشت، همانطور که تثلیث نیز به همین صورت خواهد بود. تثلیث به واسطه اتحاد با مسیح که اتحاد با تثلیث است، از قبل به ما تعلق دارد، اما به صورت بیرونی نشان داده خواهد شد و به گونه‌ای بی‌سابقه آشکار خواهد شد. فرزندخواندگی ما در مسیح، ما را به طور دائم به خدا مرتبط می‌کند و ما را به عنوان خانواده خدا به یکدیگر متصل می‌کند.

یعقوب کلیسا را به عنوان یک خانواده روحانی تعلیم می‌دهد. این جامعه‌ای از روابط خانوادگی است که در آن عشق، حقیقت و خدمت باید اعضای آن را مشخص کند، یعقوب ۱:۱۸ تا ۲۷. استفاده یعقوب از برادران و خواهران از ۱:۲ تا ۵:۱۹ در نامه‌اش، کلیسا را به عنوان خانواده‌ای به تصویر می‌کشد که در آن مردم یکدیگر را دوست دارند، به یکدیگر وابسته هستند و این خانواده گرد هم می‌آیند تا یکدیگر را در پیروی از مسیح تشویق کنند، که شامل آموزش حقیقت، زندگی در تقدس و خدمت به فقرا می‌شود.

آخرین تصویر ما از قوم خدا این است که ما قوم خدا هستیم. خدا با ابراهیم و فرزندانش پیمان می‌بندد که خدای آنها باشد، پیدایش ۱۷:۷. من خدای تو و خدای فرزندان تو پس از تو، و نسل تو پس از تو خواهیم بود. از آنجا که خدا بنی‌اسرائیل را از بردگی مصر رهایی می‌بخشد، آنها متعلق به او هستند.

او خود را به آنها متعهد می‌کند و آنها را از آن خود می‌داند، لاویان ۲۶:۱۲. خدا وعده می‌دهد که در عهدی جدید، او خدای آنها و آنها قوم او خواهند بود، ارمیا ۳۱:۳۳. عهد جدید وعده‌های عهد جدید خدا را به کلیسا، قوم خدا، اعمال می‌کند، عبرانیان ۸:۱۰.

اسرائیل تاکستان خداوند بود، اشعیا ۵: ۱ تا ۷. کلیسا در عیسی، تاک حقیقی، باقی می‌ماند، یوحنا ۱: ۱۵ تا ۸. اسرائیل معبد بود. اسرائیل معبد داشت. کلیسا معبد خداست، اول قرن‌تین ۳: ۱۶.

پطرس توصیفات عهد عتیق از اسرائیل را همانطور که دیدیم، در مورد کلیسا به کار می‌برد. شما قوم برگزیده، کاهنان سلطنتی، ملت مقدس، قومی برای ملک خاص او بودید. زمانی قومی نبودید، اکنون قوم خدا هستید.

شما رحمت دریافت نمی‌کردید، اما اکنون رحمت دریافت کرده‌اید، اول پطرس ۲:۹ و ۱۰. بنابراین، بین ایمانداران اسرائیلی و کلیسا پیوستگی وجود دارد، اما این یک هویت مطلق نیست. زیرا پولس تعلیم می‌دهد که

هنوز آینده‌ای برای یهودیان قومی وجود دارد، یعنی یهودیان قومی که آن نسل خونی ابراهیم را بیابند، رومیان تا ۳۲:۲۵:۱۱.

آنها به مسیح آورده خواهند شد و بخشی از کلیسای او می‌شوند. خدا ابتکار عمل را در انتخاب، نجات، حفظ و کمال قوم خود به دست می‌گیرد. او ما را برای نجات، جدا از اعمالمان، انتخاب می‌کند، دوم تیموتائوس ۱: ۹ و ۱۰.

این بر اساس هدف و فیض اوست که به ما داده است. این بر اساس هدف و فیض اوست، فیضی که به ما داده است، اول پطرس ۱:۱۰. او فیض خود را از ازل به ما عطا کرده است.

خدا با دادن مسیح برای مردن و برخاستن برای ما، ما را نجات می‌دهد، یوحنا ۱۴:۱۰ تا ۱۸. او ما را در عشق، خود نگه می‌دارد، رومیان ۸:۳۵ تا ۳۹. در نهایت، او کلیسا را در تقدس کامل به خود تقدیم خواهد کرد افسسیان ۵:۲۷، بدون لکه یا چین و چروک یا هر چیز دیگر، هیچ نقص دیگری بر عروس زیبایش، عروس مقدس.

کلیسا قوم متحد خداست، نه مجموعه‌ای از افراد. روح در قوم خدا به صورت فردی ساکن است، اول قرن‌تین ۶:۱۹ و ۲۰ و به صورت جمعی، اول قرن‌تین ۳:۱۶، ۱۷. روح به ما عطایای روحانی می‌دهد، همانطور که او می‌خواهد، اول قرن‌تین ۱۱:۱۲.

او به ما قدرت می‌دهد تا برای خدا زندگی کنیم و انجیل را منتشر کنیم، اعمال رسولان ۸:۱، دوم قرن‌تین ۹:۱۲، افسسیان ۶:۱۰. خدا به ما قدرت می‌دهد، روح نیز این کار را می‌کند، تا برای خدا زندگی کنیم و انجیل را منتشر کنیم، اعمال رسولان ۸:۱، دوم قرن‌تین ۹:۱۲، افسسیان ۶:۱۰. خدا ما را به پرستش و خدمت به او در مأموریت هدایت می‌کند.

در نهایت، ما قوم او خواهیم بود و خود خدا با ما خواهد بود و خدای ما خواهد بود. نقل قول پایانی، مکاشفه فقط در اینجا خدا از جمع «قوم» استفاده می‌کند و تأکید می‌کند که تنوع قومی، ما را به عنوان قوم ۳:۲۱ نهایی او مشخص خواهد کرد. بدین ترتیب سخنرانی ما در مورد متون عهد جدید در مورد کلیسا به پایان می‌رسد.

در سخنرانی بعدی‌مان، به قوم خدا در عهد عتیق خواهیم پرداخت.

این سخنرانی دکتر رابرت ای. پترسون در مورد آموزه‌های کلیسا و آخرالزمان است. این جلسه دوم، عبارات کلیدی و تصاویر کلیسا است.